

Xavier Garcia, periodista

“Soc un cronista local, localitzat, de moltes localitats”

Periodista de raça, Xavier Garcia (Vilanova i la Geltrú 1950) acumula una trajectòria de més de quaranta anys i ha publicat més d'una trentena de llibres. Resident a la Terra Alta i molt vinculat a les mobilitzacions de les Terres de l'Ebre, acaba de publicar la quarta entrega de la sèrie 'Homenots del sud'.

Què són els Homenots del sud?

És el fruit d'un treball periodístic extens. Al llarg de la meua trajectòria de més de quaranta anys com a periodista, he pogut conèixer molta gent de les comarques de l'Ebre i del Camp. Molts personatges singulars i emblemàtics que han fet una gran tasca en la cultura local, arrelats a la terra, però que molts cops la seua tasca ha transcendit molt més enllà. Estos personatges, de moltes disciplines diferents, els retrato i intento copsar la seua singularitat i essència amb un perfil biogràfic dins els *Homenots del sud*.

Acaba de treure el quart volum!

I ja són unes 200 persones biografiades als *Homenots*. Són fruit de converses detingudes i entrevistes que, sovint, s'han publicat també a la premsa. En este quart volum hi trobem personatges com el teòleg Josep Alanyà, el músic Rossend Aymí, el periodista Josep Bau-bí... i fins a trenta persones de diferents àmbits, referents, i que difícilment són visibles en mitjans de comunicació d'àmbit nacional.

És un format periodístic curiós

Vaig començar a treballar de periodista als

El periodista Xavier Garcia acaba de publicar la quarta entrega de la sèrie *Homenots del sud*.

anys 70, i podria dir que la meua trajectòria ha tingut quatre eixos: la història i la crònica local, el periodisme d'anàlisi i denúncia, l'assaig social i de reflexió i, és clar, la sèrie de conversa i retrats dels *Homenots del sud*. També vaig publicar els *Heterodoxos europeus*, com un recull de perfils dels referents en defensa ecològica i del medi ambient a Catalunya, a l'Estat i a Europa. Persones que han influït en una visió general molt diferent de la que domina al sistema global.

Com veu el periodisme avui?

He de dir que fa uns vint anys que no faig periodisme directe vinculat a un mitjà concret.

Vaig treballar molts anys al diari *Avui*, explicant qüestions de política energètica, medi ambient o desenvolupament social, als anys 80, quan s'estaven definint polítiques clau a nivell de país. Però la influència de la cúpula convergent era gran i semblava que algú no va voler que seguís escrivint.

Avui, el periodisme li segueix passant una mica el mateix. La gent que vol fer un periodisme detingut, d'anàlisi, reflexiu i en profunditat ho té molt difícil. La influència de les grans empreses que contracten publicitat és cada vegada més gran, i també dels governs. Són problemes que han anat creixent. És un

model que va en contra dels interessos de tot el país...

Vostè prové de Vilanova i la Geltrú. Com va sorgir este interès per les comarques del sud?

Em vaig instal·lar a l'Ebre fa prop de deu anys. Vaig optar per deixar l'ambient de les grans ciutats i és un territori atractiu i singular. Són unes comarques també atractives per la seua situació... i també per les seues inquietuds. Havia parlat del conflicte en la instal·lació de les centrals nuclears, el transvasament, el davallament demogràfic i econòmic, la precarització de les perifèries agràries. Són lluites que m'han interessat i en les quals he pogut participar. He conegut de primera mà els problemes del territori i sempre els he explicat. També hi he d'afegir el meu interès per la literatura i l'activitat cultural d'aquí el sud. Vaig estudiar molt l'obra d'Artur Bladé, i el vaig conèixer bé. També vaig compartir moltes vivències amb intel·lectuals com Carmel Blarnés. Grans persones.

Tota una vida lligada al periodisme... des de baix.

Podríem dir que sí. El meu periodisme sempre ha distat molt de les versions oficials i de la complaença als grans poders. Quan vaig decidir entrar al laberint del periodisme tenia molt clar que volia servir la gent. Intento ser sempre equànime i tinc el criteri sempre a revisió, però visc el periodisme com una manera d'equilibrar la veu del poder i la veu de la gent. Intento donar veu a la gent que no en té, que no és tan visible. Hem de pensar, davant d'un problema, qui pot ser el més perjudicat, o el més vulnerable. És un dels principis de l'ecologisme: pensar globalment, i actuar localment. Jo em definiria com un periodista local, localitzat i, sobretot, de moltes localitats.

El veritable homenot del sud és vostè!